

Димитър Бежански

Пу, да не са му уроки!

– Събуди се бре, обеснико! У-у-у, да пукнеш дано!

Бай Витлеем скочи и разтвори очи:

– Що ма, мамка ти циганска! Що ме будиш? Да не се е отвързала мечката?

Кака Гюла обясни, че мечката не се е отвързала, а и няма начин да се отвърже, понеже и тя като бай Витлеем била изплюскала цяло шише мастика и сега спи под сайванта.

– Е, що ме будиш тогава? – поинтересува се бай Витлеем и понечи пак да легне.

– Ставай да ми даваш пари да ми даваш!

Бай Витлеем ѝ поднесе голям ноктест среден пръст:

– Кат ти трябват пари – ей го де е пазара – иди си открадни.

Кака Гюла взе да се ядосва:

– Леле, като хвана някой кърпел, главата ти ша смажа! Не ми трябват таквиз пари на мене! Марки ми трябват!

– Какви марки?! – ококори се бай Витлеем.

– Какви! Дойче марки, какви!

Бай Витлеем се разсъни окончателно:

– Що, ма? Що са ти дойче марки? Холдинг ли ша отваряш или нова мечка ша купуваш?

Кака Гюла още веднъж му пожела пукване, после най-подробно му обясни, че парите ѝ трябват за най-малкия им син, за Зюмбюлчо. Понеже Зюмбюлчо вече е ученик! Първокласник! И всичко друго му е нагласено! Албенка му откраднала учебници. Джалма му ушила маратонки „Nike“ за физическото обучение. Бай Ахмед му дарил тетрадки и мобифон. Сичкото му било нагласено, само че сега му трябвали дойче марки да си купи въшки. Щото една въшка вече десет марки вървяла.

Бай Витлеем се облеши и загуби дар слово. А каква Гюла продължи да обяснява:

– И сега Зюмбюлчо плаче! Сълзи кат пендари рони! Българчетата, кай, до едно си накупиха въшки и цели десет дена, кай, няма да ходят на училище, а само аз, кай, нали съм ромче и съм социално слабо, само аз съм без пукната въшка и само аз ша са мъча ченгели да пиша и компютърно да се оgramотявам! „Реве детето, та са къса! Дай, Витлееме! Дай барем десет марки! Дай, баща си му, кон да те ритне дано и бесно куче да те ухапе!“

Бай Витлеем категорично поклати глава.

– Не давам!

– Що, бре? Що не даваш! Толкоз ли сърце нямаш или детето ти е

отмиляло?

– Не ми е отмиляло то! – строго рече циганинът. – И точно затова не давам. Ша ми купува той въшки да клинчи от училище! Аз за кво го пращам в това училище, ма?! А?! Да учи! Да се изучи! Учен човек да стане! Щото то – кво? Турците се изселват в Турция! Евреите се изселват в Израел! Арменците се изселват в Канада, а българите се изселват в Южна Африка! Тая държава на нас остава и ако нямаме учени хора кой ша я управлява? Бягай сега му обърши на оня копелдак два шамара и повече пари за въшки да не си ми поискала!

Бай Витлеем бръкна под дюшека, извади недопито шише мастика, глътна осем глътки и замечтано въздъхна:

– Ей, мама му стара! Аз съм управлявал каруца! Мечка съм управлявал! Маймуна съм управлявал! А Зюмбюлчо ша управлява държава! Пу, да не са му уроки!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французойка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3044>]